

P6_TA(2006)0242

Kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä

Euroopan parlamentin päätöslauselma kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä (2006/2031(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2001 antamansa päätöslauselman kansainvälisen kaupan avautumisesta ja demokratiasta ⁽¹⁾, 13. joulukuuta 2001 antamansa päätöslauselman WTO:n kokouksesta Qatarissa ⁽²⁾, 3. syyskuuta 2002 antamansa päätöslauselman kaupankäynnistä ja kehityksestä köyhyyden poistamisen kannalta ⁽³⁾, 30. tammikuuta 2003 antamansa päätöslauselman maailman nälkäongelmasta ja köyhimpien maiden kanssa käytävän kaupan esteiden poistamisesta ⁽⁴⁾, 12. helmikuuta 2003 antamansa päätöslauselman WTO:n maatalouskauppaneuvotteluista ⁽⁵⁾, 15. toukokuuta 2003 antamansa päätöslauselman kehitysmaiden toimintaedellytysten parantamisesta ⁽⁶⁾, 3. heinäkuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennen ministerikokouksen valmisteluista (Cancún, Meksiko, 10.–14. syyskuuta 2003) ⁽⁷⁾, 4. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille kauppapolitiikasta ja kehityksestä — Kehitysmaiden auttaminen hyötymään kaupasta ⁽⁸⁾, 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽⁹⁾, 24. helmikuuta 2005 antamansa päätöslauselman nälän ja köyhyyden torjunnasta ⁽¹⁰⁾, 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽¹¹⁾, 6. heinäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman Global Call to Action Against Poverty -kampanjasta köyhyyden poistamiseksi ⁽¹²⁾ ja 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2005 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ⁽¹⁴⁾ sekä 1. joulukuuta 2005 esittämänsä kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kansanterveysongelmista kärsiviin maihin vietävien lääkkeiden valmistusta koskeviin patentteihin liittyvästä pakkolisensoinnista ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon 27. kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 980/2005 yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannot ”Vuosituhattavoitteiden saavuttamisen nopeuttaminen — Euroopan unionin panos” (KOM(2005)0132), ”Vuosituhattavoitteiden saavuttamisen nopeuttaminen — Kehitysyhteistyön rahoitus ja avun tehokkuus” (KOM(2005)0133) sekä ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus — Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi” (KOM(2005)0134),
- ottaa huomioon 12. ja 15. joulukuuta 2005 sekä 24.–26. marraskuuta 2004 pidetyn WTO:n parlamentaarisen kokouksen loppujulistukset,
- ottaa huomioon WTO:n kuudennen ministerikokouksen julistuksen, joka hyväksyttiin Hongkongissa 18. joulukuuta 2005,

⁽¹⁾ EYVL C 112 E, 9.5.2002, s. 326.

⁽²⁾ EYVL C 177 E, 25.7.2002, s. 290.

⁽³⁾ EUVL C 272 E, 13.11.2003, s. 277.

⁽⁴⁾ EUVL C 39 E, 13.2.2004, s. 79.

⁽⁵⁾ EUVL C 43 E, 19.2.2004, s. 248.

⁽⁶⁾ EUVL C 67 E, 17.3.2004, s. 255.

⁽⁷⁾ EUVL C 74 E, 24.3.2004, s. 861.

⁽⁸⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 435.

⁽⁹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 304 E, 1.12.2005, s. 277.

⁽¹¹⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0289.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0461.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 145.

⁽¹⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0454.

⁽¹⁶⁾ EUVL L 169, 30.6.2005, s. 1.

Torstai 1. kesäkuuta 2006

- ottaa huomioon WTO:n yleisneuvoston 1. elokuuta 2004 hyväksymän päätöksen,
 - ottaa huomioon WTO:n neljännen ministerikokouksen julistuksen, joka hyväksyttiin Dohassa 14. marraskuuta 2001,
 - ottaa huomioon Sutherlandin raportin WTO:n tulevaisuudesta,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen, jossa asetetaan vuosituhatvuoden kehitystavoitteet kansainvälisen yhteisön yhteisesti sopimaksi köyhyyden poistamisen perusteeksi,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhatvuoden kehitystavoitteita koskevan kertomuksen vuodelta 2005,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 2005 huippukokouksen tulokset,
 - ottaa huomioon professori Jeffrey Sachs'n johtaman YK:n vuosituhatkampanjan työryhmän vuosituhatvuoden kehitystavoitteiden saavuttamista koskevan raportin "Investing in Development: a practical plan to achieve the Millennium Development Goals",
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselmat A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/49/179, A/RES/47/196 ja A/RES/50/107,
 - ottaa huomioon kaikkinaisen naisiin kohdistuvan syrjinnän poistamisesta tehdyn yleissopimuksen (CEDAW), jonka YK:n yleiskokous hyväksyi vuonna 1979, sekä sen valinnaisen pöytäkirjan,
 - ottaa huomioon G8-maiden 8. heinäkuuta 2005 antaman Gleneaglesin julkilausuman,
 - ottaa huomioon YK:n kauppaja kehityskonferenssin (UNCTAD) kertomuksen vuodelta 2002 — "Least Developed Countries: Escaping the Poverty Trap" (Vähiten kehittyneet maat: irti köyhyysloukusta),
 - ottaa huomioon YK:n alaisen Afrikan talouskomission Afrikan vuoden 2004 tilannetta koskevan talousraportin "Unlocking Africa's Trade Potential",
 - ottaa huomioon nälän vastaisessa huippukokouksessa muodostetun "nälän vastaisen kvintetin" ("Quintet against Hunger"), joka johti Global Call to Action against Poverty -kampanjaan, jonka Brasilian presidentti Luiz Inácio Lula da Silva käynnisti maailman sosiaalifoorumissa tammikuussa 2005,
 - ottaa huomioon toimia nälän ja köyhyyden poistamiseksi koskevan New Yorkissa 20. syyskuuta 2004 annetun julistuksen, jonka allekirjoittivat 111 maan hallitukset, mukaan luettuna kaikkien EU:n jäsenvaltioiden hallitukset,
 - ottaa huomioon maailman ruokahuippukokouksen vuoden 1996 sitoumuksen puolittaa nälkäisten määrä vuoteen 2015 mennessä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0179/2006),
- A. katsoo, että köyhyyden torjunta on ehdottoman ensisijainen tavoite,
- B. ottaa huomioon, että kaupan ja toisaalta köyhyyden poistamisen ja kehityksen välinen yhteys on äärimmäisen monimutkainen ja riippuu erityisolosuhteista, joihin liittyy hyvin usein monia tekijöitä, esimerkiksi kotimarkkinoiden koko, luonnonvararesurssit, etäisyydet ja fyysiset olosuhteet, mutta erityisesti sen merkitys, onko kansallinen politiikka oikeassa vuorovaikutussuhteessa ulkomaankaupan kanssa vai ei,

Torstai 1. kesäkuuta 2006

- C. toteaa, että kauppa on väline kehityksen aikaansaamiseksi ja köyhyyden poistamiseksi, mutta että yli miljardi ihmistä ympäri maailmaa, pääosa heistä keskittyneinä vähiten kehittyneisiin maihin, elää yhä äärimmäisessä köyhyydessä alle yhdellä Yhdysvaltain dollarilla päivässä ja että 1,5–3 miljardia ihmistä elää köyhyysrajan alapuolella alle kahdella dollarilla päivässä, vaikka Kiinassa ja Intiassa tapahtunut talouskasvu on aikaansaanut köyhien määrän jyrkän vähenemisen siten, että äärimmäisessä köyhyydessä alle dollarilla päivässä elävien ihmisten osuus on pudonnut vuodesta 1981 lähes puolella eli 40 prosentista 21 prosenttiin maailman väestöstä,
- D. katsoo, että köyhyyden poistaminen edellyttää demokraattista osallistumista ja talouden rakenteiden muuttamista vaurauden tasapuolisemman jakautumisen varmistamiseksi,
- E. ottaa huomioon, että köyhyyden on määritelty olevan ihmisen tila, jolle ominaista on pysyvä tai pitkäaikainen puute resursseista, mahdollisuuksista, vaihtoehdoista, turvallisuudesta ja vallasta, joita hän tarvitsee saavuttaakseen asianmukaisen elintason ja saadakseen muut kansalaisoikeudet sekä kulttuuriset, taloudelliset, poliittiset ja sosiaaliset oikeudet,
- F. ottaa huomioon, että henkeä kohti laskettu bruttokansantuote (BKT) on kasvanut kaikissa kehitysmaissa 30 prosenttia viimeisten 25 vuoden aikana, mutta erot henkeä kohti lasketuissa tuloissa maailman köyhimpien ja rikkaimpien maiden välillä ovat yli kaksinkertaistuneet samana ajanjaksona,
- G. ottaa huomioon, että voimakas väestönkasvu kehitysmaissa aiheuttaa sen, että niiden saavuttamat talouskasvuluvut eivät monissa tapauksissa riitä tuottamaan sellaisia henkeä kohti lasketun BKT:n kasvulukuja, jotka tekisivät isomman loven köyhyyteen monissa vähiten kehittyneissä maissa,
- H. ottaa huomioon, että yhteiskuntarauha on välttämätön ehto hyvälle kaupan ja köyhyyden väliselle suhteelle, että hyvä hallintotapa, luonnonvaroista saatavien tulojen hyvä hallinto mukaan lukien, on tärkeää yhteiskuntarauhan kannalta; katsoo, että viennin alalla tapahtuva erikoistuminen joihinkin tuotteisiin, erityisesti timantteihin, öljyyn, puutavaraan ja huumekasvien satoihin, tuo mukanaan suuremmat konfliktien riskit; ottaa huomioon, että 60 prosenttia vähiten kehittyneistä maista on kokenut viimeisten 15 vuoden aikana intensiteetiltään ja kestoaltaan eriasteisia sisäisiä levottomuuksia, jotka useimmissa tapauksissa ovat puhjonneet taloudellisen stagnaatio- ja taantumakauden jälkeen ja jättäneet jälkeensä kansallista ja alueellista talouskasvua koskevia pitkän aikavälin kielteisiä seurauksia,
- I. ottaa huomioon, että köyhimpien maiden osuus maailman kaupasta on laskenut viime vuosikymmenen aikana ja että niiden riippuvuus alhaisen lisäarvon tuotteista, joiden hinnoissa esiintyy suuria vaihteluita, on lisääntynyt,
- J. katsoo sellaisen oikeudenmukaisen monenvälisen kaupan järjestelmän olevan välttämätön, jolla pyritään köyhyyden poistamiseen, täystyöllisyyteen, demokratian vahvistamiseen ja kestäväan kehityksen edistämiseen; katsoo, että tällaisen järjestelmän olisi perustuttava tasapainoisiin, oikein kohdennettuihin sääntöihin, jotka ovat välttämättömiä köyhimpien maiden liittämiseksi paremmin kansainväliseen kauppaan, niiden talouksien monipuolistumisen varmistamiseksi, globalisaation haasteisiin vastaimiseksi ja sen tuomien hyötyjen jakamiseksi oikeudenmukaisella tavalla,
- K. ottaa huomioon, että niin kutsutut ”kehitysmaat” muodostavat kirjavan joukon valtioita, joissa yhteiskunnallis-taloudelliset olosuhteet, tuotantorakenteet ja vientimahdollisuudet ovat äärimmäisen erilaisia, ja että mitä tulee näiden maiden kykyyn valloittaa maailmanlaajuisesti uusia markkinoita vapautetussa ympäristössä, vaaka kallistuu voimakkaassa nousussa olevien valtojen eduksi ja heikommassa asemassa olevien maiden, erityisesti Saharan eteläpuolisen Afrikan, vahingoksi,
- L. ottaa huomioon kolmansien maiden suuntaan harjoitetun eurooppalaisen kauppapolitiikan, jossa suositetaan tullietuusjärjestelmän kautta toimeenpantavaa erilaistettua lähestymistapaa kauppavaihtoon, mikä mahdollistaa köyhimmille maille hyötymisen vientiä koskevista edullisista erityisolosuhteista (normaalia alemmat tullit, tullittomat vientikiintiöt tai vientikiintiöt, joihin sovelletaan alennettuja tulleja, jne.), sekä sen, että tullisteiden yleinen poistaminen, joka yhdenmukaistaa yhteisön markkinoille pääsyn ehdot, vaarantaa heikoimmassa asemassa olevien maiden kyvyn kilpailla tasa-arvoisesti vientimahtien kanssa ja korjata jälkeenjääneisyytensä kehityksessä,
- M. ottaa huomioon, että Maailmanpankin, Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman ja Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman raportin mukaan (”World Resources 2005: the wealth of the poor: managing ecosystems to fight poverty”) kolme neljäsosaa maailman köyhistä elää maaseudulla, ja heidän toimeentulonsa riippuu täysin ympäristöstä,

Torstai 1. kesäkuuta 2006

- N. ottaa huomioon, että maatalous tarjoaa työpaikan ja elannon yli 60 prosentille työvoimasta vähiten kehittyneissä maissa, vaikka se on samanaikaisesti vääristynein sektori ja että maataloustuotteiden pääsy markkinoille on yksi köyhyyden vähentämiseen liittyvistä avainkysymyksistä,
- O. ottaa huomioon, että luonnonvarojen, kuten veden ja maan tai energian, ja peruspalvelujen, kuten sairaanhoito-, terveys- ja koulutuspalvelut, sekä välttämättömyystarvikkeiden, kuten lääkkeiden, saaminen on köyhille vaikeaa,
- P. ottaa huomioon, että viimeisten 30 vuoden aikana krooninen nälänhätä ja lapsityövoiman käyttö ovat vähentyneet puoleen kehitysmaissa, että odotettu elinikä on noussut 46 vuodesta 64 vuoteen ja imeväisyyskuolleisuus on vähentynyt 18 prosentista 8 prosenttiin; ottaa huomioon, että nykyisin 70 prosentilla kehitysmaiden väestöstä on käytettävissään puhdasta juomavettä verrattuna 45 prosenttiin vuonna 1980,
- Q. ottaa huomioon, että useimpien ihmisten elämä ja toimeentulo useimmissa vähiten kehittyneissä maissa eivät ole suoraan yhteydessä kansainväliseen talouteen ja että on erittäin todennäköistä, että vientijohtoinen kasvu voisi johtaa talouskasvun keskittymiseen muutamaasi kasvusaarekkeisiin (enclave-led growth) maissa, jotka vievät teollisuustuotteita, mineraaleja ja öljyä, mikä on erityisen ilmeistä maataloustuotteita vievissä vähiten kehittyneissä maissa, joissa hyödykkeiden ja maataloustuotteiden kaupasta saatavat hyödyt pienenevät tuottajien osalta ja kasvavat jälleenmyyjien osalta; ottaa huomioon, että talouskasvu edellyttää viennin lisäyksen lisäksi myös tulonansaintamahdollisuuksien mittavaa lisäämistä koko kansantaloudessa ja erityisesti maataloustoiminnan ja muun kuin maataloustoiminnan välisten kehitysyhteyksien vahvistamista,
- R. ottaa huomioon, että maapallon köyhimpiä maita kannustetaan keskittämään tuotantonsa rajoitettuun määrään tuotteita, joita viljellään yksinomaan vientiä varten, jotta ne pystyisivät kilpailemaan maataloustuotteiden maailmanmarkkinahinnoilla, ja että tästä seuraavaan monokulttuurien kehittymiseen liittyy luopuminen elintarvikkeita tuottavasta perinteisestä viljelystä, joka on välttämätöntä paikallisen väestön ravitsemiseksi, ja lisääntyvä riippuvuus perushyödykkeiden tuonnista ja hallitsemattomista vaihteluista maailmanmarkkinoilla,
- S. ottaa huomioon, että Maailmanpankin, Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ja YK:n tietojen pohjalta tehdyn tutkimuksen mukaan kaupan vapauttaminen on maksanut Saharan eteläpuoliselle Afrikalle 272 miljardia dollaria 20 viime vuoden aikana; ottaa huomioon, että massiivinen köyhyys vahvistaa suuntausta kohti taloudellista stagnaatiota ja monet alueen maat ovat toimeenpanemassa hyvin kunnianhimoisia talousuudistuksia nostaakseen itsensä tällaisesta köyhyydestä; ottaa huomioon, että kansainvälisen yhteisön asiantuntemus ja avunanto ovat tässä suhteessa olennaisia,
- T. katsoo, että vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttaminen ja maailmanlaajuisen köyhyyden torjunta edellyttävät kauppaympäristöä, jossa kehitysmailla on todelliset mahdollisuudet päästä teollisuusmaiden markkinoille, nykyistä oikeudenmukaisempia kauppakäytäntöjä, vahvoja ja valvottuja sääntöjä ympäristönsuojelusta ja sosiaalisten oikeuksien suojelusta, kestävämmän velkataakan tehokasta huojentamista sekä kaikkien lahjoittajien avun, ei niinkään sen määrän, vaan lähinnä sen tehokkuuden, lisäämistä sitä kautta, että se yhdistetään taloudellisten ja yhteiskunnallisten rakenteiden uudistusta sekä demokraattisen hallintotavan parantamista koskeviin ohjelmiin,
- U. ottaa huomioon, että köyhien maiden viennin kasvu on yksi välttämätön, muttei riittävä ehto niiden kehitykselle ja että vaikka se auttaakin osaltaan kohottamaan tuotetun vaurauden tasoa, se ei takaa automaattisesti niiden yhteiskunnallisten olojen parantumista, joissa tuotantosektorilla työskentelevä paikallinen väestö elää,
- V. katsoo, että ulkomaankauppa voi olla tärkeä sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen väline silloin, kun maat voivat suojata markkinansa ensimmäisessä vaiheessa ja avata ne asteittain seuraavassa vaiheessa, kun niillä on vahvat institutionaaliset puitteet ja selkeät yhteiskuntaa ja ympäristöä koskevat säännöt; panee merkille, että Afrikan vähiten kehittyneet maat ovat toteuttaneet syvemmälle menevän ja nopeamman liberalisoinnin kuin Aasian vähiten kehittyneet maat, ja jälkimmäiset ovat yleensä suoriutuneet paremmin köyhyyden vähentämisen alalla ja ovat olleet myös menestyksekkäämpiä sellaisten teollisuustuotteiden viennin kehittämisessä, jotka ovat dynaamisempia suhteessa markkinoihin, osaksi alueellisten kauppa- ja investointiyhteyksien kautta, kautta sekä niiden vahvan institutionaalisen kehityksen ansiosta,

Torstai 1. kesäkuuta 2006

- W. katsoo, että ulkomaankauppa on tärkeä sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen väline; ottaa huomioon, että muun muassa Kansainvälisen valuuttarahaston, Maailmanpankin ja YK:n tietoihin perustuvat tutkimukset viittaavat siihen, että maiden taloudellisen vapauden ja niiden hyvinvoinnin välillä on suora yhteys,
- X. katsoo, että liberalisointi vähentää tai poistaa nykyisiä vääristymiä ja tarjoaa kannustimen investointien lisäämiseen, teknologian siirtoon ja, lisääntyvän kilpailun kautta, taloudelliseen tehokkuuteen; katsoo, että kaupan esteiden poistaminen voi olla kehitysmaille tärkeä kannustin niiden tuotannon muuttamiseen siten, että ne hyödyntävät suhteellisia etujaan, toisin sanoen alhaisia työvoimakustannuksiaan ja luonnonvarojaan,
- Y. katsoo, että ulkomaankauppa voi tarjota tilaisuuden köyhyyden vähentämiseen, mikäli kauppapolitiikkaa harjoitetaan harkitusti täydentävien kansallisten ja kansainvälisten politiikkojen rinnalla,
- Z. ottaa huomioon, että vuosien 1999–2001 aikana tavaroiden ja palveluiden vienti ja tuonti oli keskimäärin 51 prosenttia vähiten kehittyneiden maiden BKT:sta, mikä oli korkeampi prosenttimäärä kuin korkean tulotason omaavilla OECD-mailla, joilla vastaava luku oli 43 prosenttia samana ajanjaksona; ottaa huomioon, että kansainvälisen kaupan hyötyihin on kuitenkin, jotta ne olisivat kestäviä, liityttävä investoiminen fyysiseen, inhimilliseen, sosiaaliseen ja institutionaaliseen pääomaan, ja niitä täydentämissä on oltava yrittäjyyden, innovoinnin ja teknologisen edistyksen, joka on riippuvainen kansainvälisen avun jatkuvasta, tehokkaasta ja tuloksellisesta jakamisesta sekä velanhoitovelvoitteiden vähentymisestä,
- AA. ottaa huomioon, että kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden tuominen mukaan maailmankauppaan on yksi Dohan kehitysohjelman päätavoitteista,
- BB. katsoo, että vapaan ja syrjimättömän kaupan ja samalla ympäristöä ja yhteiskuntaa koskevien sääntöjen edistäminen monenvälisessä kauppajärjestelmässä, kehitysmaiden sisällyttäminen oikeudenmukaisesti maailman kauppajärjestelmään niiden tarpeet huomioon ottaen ja paremmin toimiva WTO on otettava mukaan EU:n kauppapolitiikan keskeisiin tavoitteisiin ja vastuualueisiin, sillä EU on maailman suurin kaupparyhmittymä ja kehitysmaiden tärkein kauppakumppani,
- CC. ottaa huomioon, että komission julkistamien tuoreiden raporttien mukaan lähes 70 prosenttia tulliesteistä ja muista kuin tulliesteistä määrissä mitattuna koskee kehitysmaiden välistä kauppaa,
- DD. ottaa huomioon, että kehitysmaat sopivat Marrakechissa aloittavansa neuvottelut palveluista sillä ehdolla, että toimitaan täysin joustavasti siten, että mikä tahansa palveluala voidaan sisällyttää neuvotteluihin tai jättää niiden ulkopuolelle,
- EE. ottaa huomioon, että teollisuusmaat hallitsevat 90 prosenttia patenteista ja että lääkkeiden tapauksessa se usein vaikeuttaa kansanterveyteen liittyvien ongelmien ratkaisemista,
- FF. katsoo, että kasvava palveluiden kauppa kehittyneiden maiden ja kehitysmaiden välillä merkitsee tärkeää taitotiedon siirtoa ja että tämä voi myös parantaa peruspalveluiden kuten viestintäyhteyksien sekä toimivan pankki- ja vakuutussektorin saatavuutta,
- GG. ottaa huomioon, että 70 prosenttia maailman 1,3 miljardista köyhästä on naisia; ottaa huomioon, että eri puolilla maailmaa naisilta evätään heille tarpeelliset mahdollisuudet parantaa taloudellista ja sosiaalista asemaansa, kuten oikeus omistaa ja periä tai mahdollisuudet saada opetusta ja työtä, vaikka samaan aikaan naisten vastuulla on huolehtia lapsista ja kodista,
- HH. ottaa huomioon, että useimmissa maissa naisilla ei ole samanlaisia mahdollisuuksia kuin miehillä saada opetusta, koulutusta, luottoa tai tietoa ja käyttää teknologiaa, mitä he tarvitsisivat voidakseen hyödyntää kansainvälisen kaupan laajenemisesta syntyviä uusia taloudellisia mahdollisuuksia,

Torstai 1. kesäkuuta 2006

- II. ottaa huomioon, että kaupan laajenemista koskevan politiikan vaikutus naisiin riippuu heidän asemastaan paikallis-, alue- ja kansantaloudessaan sekä heidän tehtävästään perheen hyvinvoinnin ja hoitopalvelujen tuottajina yhteiskunnassa, ja katsoo, että naisten työllisyys on edelleen ratkaiseva tekijä heidän taloudellisen riippumattomuutensa kannalta ja että se vaikuttaa syvällisesti naisten asemaan koko yhteiskunnassa,
- JJ. ottaa huomioon, että monissa kehitysmaissa alimpaan yhteiskuntaluokkaan kuuluvat naiset ansaitsevat elantonsa pääasiassa pienviljelystä tai työskentelemällä vientituotteita valmistavassa tekstiili- ja vaatetus-teollisuudessa,
- KK. katsoo, että naisten saadessa lisää määräysvaltaa sen suhteen, mihin perheen tulot käytetään, lasten opetukseen, terveydenhuoltoon ja ruokaan käytetään enemmän rahaa, mikä auttaa vähentämään köyhyyttä,
- LL. katsoo, että vaurauden luominen on välttämätöntä yhteiskunnallisen kehityksen kannalta, ja toteaa, että EU on maailman suurin viejä ja toiseksi suurin tuoja, ja sen vaikutus WTO:ssa sen kahdenvälisten ja alueellisten sopimusten välityksellä muovaa kansainvälisen kauppapolitiikan puitteita ja sääntöjä;
1. varoittaa, että epäonnistuminen köyhyyden poistamisessa aiheuttaa valtavia maailmanlaajuisia kustannuksia inhimillisenä kärsimyksenä, epävakautena, konflikteina, toistuvina hätätiloina, kansainvälisenä rikollisuutena, huumekauppana, taloudellisena pysähtyneisyytenä, laittomana maahanmuuttona ja ennenaikaisina kuolemina;
 2. katsoo, että kauppa voi auttaa luomaan kehitysmaille ja erityisesti vähiten kehittyneille maille konkreettisia tilaisuuksia, mutta että se voi johtaa köyhyyden poistamiseen ja kehitykseen ainoastaan, jos siihen liitetään laadukkaita kansallisia politiikkoja;
 3. myöntää, että tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden periaate saattaa olla tehokas tapa auttaa köyhiä maita kehittymään edellyttäen, että niiden ongelmat ja edut otetaan erityisesti huomioon;
 4. pyytää komissiota pohtimaan kansainvälisen toimintansa ensisijaisena tavoitteena kauppasääntöjen ja kehitystä koskevan oikeuden täytäntöönpanoa, erityisesti ympäristöä ja yhteiskuntaa koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa, jotta voitaisiin edistää köyhyyden taustalla olevien syiden poistamista;
 5. kehottaa arvioimaan perusteellisesti, miten nykyiset kauppapolitiikat vaikuttavat ympäristöön, herkkiin aloihin, kuten metsä- ja kalatalous, sekä köyhyyteen niin kehitysmaissa kuin EU:ssa; kehottaa arvioimaan, mitä lisäkustannuksia EU:n nykyisen kauppapolitiikan tullisuoja ja kaupan esteet aiheuttavat eurooppalaisille kuluttajille ja mitä kehityksen esteitä ne merkitsevät köyhille ihmisille maailman kehitysmaissa;
 6. toistaa kantansa siitä, että oikeudenmukainen kauppa voi olla yksi tehokas köyhyyden vähentämisen väline; katsoo kuitenkin, että köyhyyden torjunta vaatii ennen kaikkea kaikkien kahdeksan YK:n vuosituhtaus-tavoitteen saavuttamista on pidettävä tärkeimpänä tehtävänä meneillään olevissa maailmankaupan säännöistä ja talouskumppanuussopimuksista käytävissä neuvotteluissa;
 7. kannustaa kehitysmaita liittämään kaupan niiden kansallisiin kehitystä ja köyhyyden vähentämistä koskeviin politiikkoihin; katsoo kuitenkin, että kauppa koskevat toimet on suunniteltava siten, etteivät ne horjuta kehitysmaiden käyttöön ottamia kehitystä ja köyhyyden vähentämistä koskevia kansallisia strategioita;
 8. panee painoa Maailman työjärjestön (ILO) joulukuussa 2005 antamalle tiedonannolle, jossa tuodaan esiin pienluottojen mahdollista roolia köyhyyden ja velkaorjuuden torjumisessa sekä välineenä, joka edistää lapsityövoiman käytön lopettamista kasvattamalla perheiden tuloja; pyytää, että tehtäisiin tutkimuksia pienluottojen tuloksekkuuden ja todellisten mahdollisuuksien arvioimiseksi;

Torstai 1. kesäkuuta 2006

9. on vakuuttunut siitä, että kauppa, yhdistettynä tukeen ja velkahelpotuksiin, on keskeinen tekijä pitäen silmällä vuosituhattavotteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä; muistuttaa kuitenkin, että julkiseen kehitysapuun tarvitaan huomattavia varoja ennen vuotta 2015, jotta tämä yhteinen pyrkimys toteutettaisiin; pyytää siksi toteuttamaan tutkimuksia ja luomaan uusia kestävä rahoituksen mekanismeja näiden tavoitteiden saavuttamisen mahdollistamiseksi;
10. on tyytyväinen komission puheenjohtajan lokakuussa 2005 antamaan ilmoitukseen siitä, että hän ryhtyy erityisohjelmien avulla toimiin globalisaation uhrien puolesta EU:ssa; katsoo, että kyseisiä ohjelmia olisi tuettava vahvistamalla EU:n yhteiskuntaa ja ympäristöä koskevia sääntöjä ja tarkastamalla EU:hun tuotavia tuotteita tai EU:ssa tuotettuja palveluja;
11. pitää myönteisenä edellä mainitussa G8-maiden huippukokouksessa saavutettua sopimusta kattavasta rahoituskellisesta ja taloudellisesta suunnitelmasta edistykseen tukemiseksi Afrikassa, mihin äärimmäinen köyhyys keskittyy, ja erityisesti päätöstä voimakkaasti velkaantuneiden köyhien maiden (HIPC-maat) jäljellä olevan velan, joka niillä on Kansainväliselle valuuttarahastolle, Maailmanpankille ja Afrikan kehitysrahastolle, 100-prosenttisesta mitätöinnistä keinona saavuttaa vuosituhat kehitystavoitteet; korostaa, että tätä aloitetta on laajennettava myös niihin kehitysmaihin, jotka ovat käytännössä osoittaneet työskentelevänsä korruption vähentämisen, avoimuuden lisäämisen ja niiden varojen hyödyntämisen hyväksi, jotka vapautuvat velan mitätöimisen kautta käytettäväksi köyhyyden vähentämisstrategioihin;
12. pitää myönteisenä komissaari Mandelsonin halukkuutta, jonka hän ilmaisi 9. helmikuuta 2006 Mauritiuksella antamassaan lausunnossa, eriyttää köyhät maat niiden kehitystason mukaan ja säilyttää tullitusjärjestelmä, jossa otetaan huomioon näiden maiden erot;
13. pitää myönteisenä sitä, että Euroopan unionin ja köyhien maiden väliset kauppasuhteet ovat epäsymmetriset jälkimmäisten eduksi; arvioi, että tämäntyyppisten suhteiden on toimittava perustana kaupan sääntelylle maailmanlaajuisella tasolla; pyytää komissiota puolustamaan WTO:ssa useiden eri kertoimien käyttöönottoa tullimaksujen alennuksen laskemiseksi kunkin maaryhmän tilanteen mukaan;
14. pyytää komissiota puolustamaan johdonmukaista tullipolitiikkaa, joka mahdollistaa eriytetyn kauppapolitiikan heikoimmassa asemassa olevien maiden odotusten mukaisesti; kehottaa tässä tarkoituksessa pitämään yleisen tullisuojaan kohtuullisella tasolla niiden yleiselle tullitusjärjestelmälle ominaisten suhteellisten etujen säilyttämiseksi, joista nämä maat hyötyvät ja jotka mahdollistavat niille niiden tuotantorakenteiden nykyaikaistamiseen tarvittavien resurssien irrottamisen;
15. muistuttaa, että EU on Cotonoun kumppanuussopimuksen nojalla sitoutunut edistämään kestävä kehitystä ja poistamaan köyhyyttä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioissa (AKT-valtioissa); katsoo, että EU, joka on tärkeä toimija monenvälisissä instituutioissa, voisi myötävaikuttaa kehitysmaiden aseman vahvistamiseen sillä, että se EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan mukaisesti muotoilisi oman politiikkansa johdonmukaisemmaksi ja kattavammaksi; korostaa kuitenkin muiden kansainvälisten rahoittajien merkittävää panosta;
16. korostaa velkahuojennusten tärkeyttä, niin että poistetaan vaiheittain velat sellaisilta vähiten kehittyneiltä mailta, joiden hallitukset kunnioittavat ihmisoikeuksia ja hyvän hallintotavan periaatteita ja jotka pitävät etusijalla köyhyyden poistamista ja talouden kehittämistä;
17. kehottaa EU:ta ottamaan johtoaseman velkataakan poistamista koskevien suunnitelmien kehittämisessä ja niiden täytäntöönpanon helpottamisessa, jotta vuosituhat kehitystavoitteet saavutettaisiin;
18. panee merkille, että YK:n kauppa- ja kehityskonferenssin UNCTAD:in mukaan 50 vähiten kehittyneen maan – yli yhden kolmasosan AKT-maista – osuus maailman väestöstä vuonna 2004 oli 11 prosenttia (742 miljoonaa), mutta niiden osuus maailman kansantuotteesta oli vain 0,6 prosenttia;
19. katsoo, että on erittäin tärkeää ottaa huomioon köyhien maiden kansalaisten oikeus kehitykseen eikä ainoastaan köyhien maiden hallinnon etua ja että köyhien maiden on päätettävä omista kehitystrategioistaan ja talouspolitiikoistaan ja oltava niiden johdossa; katsoo, että oikeus teollistumiseen on kehitysoikeus ja että siksi jokaisella maalla ja erityisesti kehitysmailla, joissa teollisuuden kehitys on alkutekijöissään, on oikeus säännellä teollisuuttaan suojautuakseen sosiaaliselta tai ympäristöön liittyvältä polkumyynniltä; katsoo kuitenkin, että tämä ei saa johtaa siihen, että tällaiset maat rikkovat yksipuolisesti erilaisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteitaan;

Torstai 1. kesäkuuta 2006

20. panee merkille UNCTAD:in ja muiden instituutioiden viimeaikaiset tutkimukset, jotka osoittavat, että laajaa kaupan vapauttamista vähiten kehittyneissä maissa ei ole kyetty riittävällä tavalla muuttamaan kestäväksi ja merkittäväksi köyhyyden vähentymiseksi, ja kaupan vapauttaminen on vaikuttanut kehitysmaiden, erityisesti Afrikan maiden, ulkomaankaupan vaihtosuhteen heikentymiseen; varoittaa niistä seurauksista, joita tulleistä saatavien tulojen, mikäli niitä ei korvata muilla tuloilla, poisjäämisestä on näille maille, ja painottaa näiden maiden oikeutta määrätä itse markkinoiden avaamisen vauhti kaikilla aloilla;
21. katsoo, että WTO:n kuudennen ministerikokouksen aikana edistettiin jonkin verran, erityistuotteiden (Special Products, SP) ja erityisuojutullien (Special Safeguard Mechanism, SSM) sekä erityis- ja erilliskohtelun (Special and Differential Treatment, SDT) osalta, kun huomioon otettiin kehitysmaiden huoli kaupan vapauttamisen ja vastavuoroisuuden vaikutuksesta, mutta korostaa, että yhä on paljon tehtävää; painottaa, että erityis- ja erilliskohtelu on otettava täysimääräisesti huomioon neuvoteltaessa maatalous- ja teollisuus- tuotteiden kaupan hintojen alennusten ehdoista, jotta köyhille kehitysmailla annetaan riittävästi aikaa vakaannuttaa teollistumispyrkimyksiään;
22. kehottaa kehitysmaiden hallituksia muotoilemaan ja panemaan täytäntöön kansallisia kehitysstrategioita liittäen niihin mukaan kaupan, joka tukee tehokkaasti köyhyyden vähentämistä; panee merkille, että kansainvälisten kehitysyhteistyökumppaneiden on tuettava näitä ponnisteluja taloudellisen ja teknisen avun kautta sekä julkisen että yksityisen sektorin kaupankäyntikyvyn kehittämiseksi;
23. kehottaa vähiten kehittyneitä maita edistämään asteittaista taloudellista siirtymää, jossa kestävä talouskasvu perustuu yhä suuremmissa määrin kansallisten resurssien hyödyntämiseen, suorien ulkomaisten investointien houkuttelemiseen ja rahoitusmarkkinoiden hyväksikäyttöön, ja varmistamaan, että tuonti yhä suuremmissa määrin maksetaan viennillä sen sijaan, että se katettaisiin kehitysavulla; panee merkille, että tähän päästään todennäköisimmin, mikäli kansainvälinen apu, velkahuojennukset, tullietuudet ja suorien ulkomaisten investointien helpottamistoimet sekä teknologian siirto kaikki toimivat yhdessä kehityksen ja köyhyyden vähentämisen edistämiseksi;
24. kehottaa kehitysmaiden hallituksia ja erityisesti maataloustuotteita vieviä vähiten kehittyneitä maita kehittämään vastapainoksi maapinta-alaan kohdistuvalle kasvavalle väestöpaineelle ja ympäristön köyhdyttämiseksi, joiden seurauksena tilakoot ja tuotot ovat liian alhaisia elättääkseen kotitalouksia, työllisyyttä edistäviä kaupattavia tuotteita, jotka ovat muita kuin maataloustuotteita, ja edistämään teknologista muutosta toimeentulon turvaamiseen suuntautuvissa toiminnoissa; panee merkille, että tähän voitaisiin yhdistää kasvusaarekkeisiin keskittymisen ongelmaan vastaaminen kehittämällä kauppaan liittyviä perusrakenteita kuten sisäiset liikenne- ja viestintäyhteydet, edistämällä kotimarkkinoiden yhdentymistä ja kehittämällä uusia vientituotteita, teollisuustuotteet ja matkailu mukaan lukien;
25. korostaa, että EU:n on tarpeen tarttua aktiivisemmin yritysten yhteiskuntavastuuta koskeviin aloitteisiin luodakseen kolmansissa maissa kauppaa käyviä tai tuotantoa harjoittavia EU-maiden yrityksiä koskevien, sitovien ja vastuullisten, ihmisoikeuksien ja ILO:n standardien mukaisten sääntöjen käsitteen;
26. pyytää EU:ta sisällyttämään erityisesti jätekaupan seuraukset kauppasopimusten kestäväan kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arviointeihin, jotta pystyttäisiin aikaansaamaan säännöt vahingollisten jätteiden torjumiseksi;
27. pitää välttämättömänä laajentaa kauppasuhteita kehitysmaiden kesken, kehittää alueiden välistä etelä-etelä-utottuvuutta, luoda paikallisia markkinoita ja parantaa väestön tavaroiden ja palvelujen saantia; pitää erityisen välttämättömänä peruspalvelujen, kuten juomavesihuollon, terveydenhuollon, energiahuollon, liikennepalvelujen ja koulutuksen saannin takaamista julkisin investointiohjelmin vuosituhannen kehitystavoitteiden mukaisesti;
28. katsoo, että taloudellisen integraation puuttuminen ja kaupan korkeat tulli- ja muut esteet kehitysmaiden välillä toimivat jarruna kaikille mahdollisille kehitystekijöille näissä maissa; arvioi, että kaupan suurempi avautuminen etelän maiden välillä tuottaa kehitysmaalle hyötyjä; panee kuitenkin merkille, että vähiten kehittyneet maat voivat jäädä sivuun etelä-etelä-kaupassa, ja kannustaa siksi suuntaamaan edistyneemmistä kehitysmaista vähiten kehittyneisiin maihin alueellisia suoria ulkomaisia investointeja, teknologian siirtoa ja halvempaa rahoitusta, kehittämään kolmikantasuhteita kehittyneiden maiden kanssa sekä sisällyttämään alueellisiin sopimuksiin erityismääräyksiä; korostaa alueellisten markkinoiden luomisen merkitystä; katsoo, että pidemmälle edistyneillä kehitysmailla on erityinen vastuu olla hyvänä esimerkkinä kaupan esteiden purkamisessa köyhien maiden välisen kaupan edistämiseksi;

Torstai 1. kesäkuuta 2006

29. pitää myönteisenä, että Euroopan unioni on pannut täytäntöön "Kaikki paitsi aseet" -aloitteen mahdollistaen vähiten kehittyneille maille niiden koko tuotannon viennin eurooppalaisille markkinoille ilman tulleja tai kiintiöitä; kannustaa voimakkaasti kaikkia kehittyneitä maita ja kaikkia pitkälle edistyneitä kehitysmaita noudattamaan tätä mallia; pitää myönteisenä viimeisten WTO-neuvottelujen aikana Hongkongissa tässä mielessä aikaansaatua sopimusta; pahoittelee kuitenkin sitä, että mahdollisuus säilyttää vähiten kehittyneille maille erittäin tärkeitä tuotteita koskevia rajoituksia on edelleen avoinna;

30. varoittaa todellisista riskeistä, jotka liittyvät "Kaikki paitsi aseet" -aloitteen vilpilliseen vääristämiseen kolmivaiheisen kaupan sääntöjenvastaisten muotojen kautta, jotka osaltaan järkyttävät vaarallisesti markkinatasapainoa ja hintojen kannattavuutta tuottamatta todellista hyötyä tuotantosektorilla työskentelevälle köyhien maiden paikalliselle väestölle;

31. kehottaa komissiota liittämään markkinoiden avaamiseen vaihtoa sääntelevien tarkoituksenmukaisten mekanismien perustamisen näiden vaarojen torjumiseksi; ehdottaa siis "Kaikki paitsi aseet" -aloitteen täydentämistä suojalausekkeella, jolla määrätään kyseisten maiden viennin enimmäistaso niiden todellisen tuotantokyvyn mukaiseksi; pyytää komissiota lisäksi etenemään nopeasti parantaakseen merkittävästi maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä koskevien valvontamekanismien laatua;

32. pyytää komissiota työskentelemään avoimempien kauppaneuvottelujen puolesta ja panemaan merkille niiden kehitysmaiden huolet, joilla ei ole valmiuksia käydä useita kauppaneuvotteluja samanaikaisesti, sekä jatkamaan ja lisäämään kyseisille maille antamaansa teknistä apua, jotta niiden valmiudet toimia tehokkaina kauppaneuvottelijoina paranisivat;

33. katsoo, että asianmukaiset monenvälisesti sovitut kauppapolitiikat ovat keskeisiä köyhyyden vähentämisessä ja että köyhyyden vähentämiseen tähtäävän politiikan ratkaisevat valinnat voidaan ryhmitellä kolmen pääkäsytymyksen ympärille:

- markkinoille pääsy ja kotimaista tukea sekä vientitukea koskevat tasapainottamissäännöt,
- erityis- ja erilliskohtelun sekä kehitystä silmällä pitäen tarvittavien joustojen tunnustaminen, toimivaksi saattaminen ja täytäntöönpano,
- kehitysulottuvuuden liittäminen suurempaan joukkoon sellaisia politiikkoja, jotka eivät ole klassisia kaupan välineitä;

34. korostaa kestävästä rahoituksesta saavien teknisen avun ohjelmien ja valmiuksien lisäämishjelmien tärkeyttä, erityisesti pitäen silmällä kehitysmaiden auttamista niiden kaupallisten etujen muotoilemisessa ja kauppaneuvotteluihin ryhtymisessä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä organisoinnin parantumista ja itsetuottamisen lisääntymistä kehitysmaissa, erityisesti vähiten kehittyneissä maissa;

35. korostaa, että on tärkeää kehittää kaupan toimintaedellytyksiä, jotta voidaan vahvistaa AKT-maiden kykyä tunnistaa tarpeita ja strategioita, että on tärkeää neuvotella ja tukea alueellista integraatiota ja antaa apua tässä prosessissa ja pyrkiä tällöin erityisesti monipuolistamaan ja tukemaan alueellista integraatiota siten, että vahvistetaan tuotantoa ja tarjontaa ja kaupankäyntivalmiuksia ja korvataan mukautuskustannuksia sekä lisätään näiden maiden kykyä houkuttaa investointeja samalla kun suojellaan paikallista aloittelevaa teollisuutta;

36. pitää myönteisenä, että "Aid for Trade"-ohjelman alaa on laajennettu niin, että sitä ei ole rajoitettu vähiten kehittyneisiin maihin vaan laajennettu muihin kehitysmaihiin; pitää kuitenkin valitettavana sitä, että tämä aikaisemmin sovittu tuki on nyt tehty riippuvaiseksi tuensaajilta vaadittavista kauppaa koskevista lisämyönnytyksistä; painottaa, että tämä apu on rahoitettava uusilla määrärahoilla eikä siihen saa käyttää määrärahoja, jotka on jo varattu muihin kehitysaloihteisiin, kuten vuosituhannen kehitystavoitteisiin;

37. kehottaa komissiota käynnistämään erityisohjelman, jolla autetaan Saharan eteläpuolisen Afrikan maita eri keinoin, muun muassa palvelukauppaa lisäämällä, sellaisilla aloilla kuten veden saatavuus, lääkkeiden saatavuus, julkiset palvelut ja maatalous sekä taitotiedon siirto;

38. pitää myönteisenä Afrikkaa koskevaa komission uutta kehitysstrategiaa, jossa mennään perinteistä humanitaarista apua pidemmälle ja pyritään talouden ja yhteiskunnan rakenteiden uudistamiseen; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä tämän strategian täytäntöönpanemiseksi;

Torstai 1. kesäkuuta 2006

39. korostaa riittävän teknisen avun merkitystä kehitysmaiden auttamisessa; korostaa myös tarvetta kannustaa heikkoja ja haavoittuvia talouksia liittämään kaupan kansalliseen kehityspolitiikkaansa ja köyhyyden vähentämistä koskeviin strategioihinsa;
40. kehottaa suurempaan joustavuuteen siirtymäkausien suhteen, joita myönnetään kehitysmaille, kun ne tekevät sitoumuksia alueellisissa sopimuksissa GATTin puitteissa;
41. toteaa, että maatalous on edelleen tärkein tulojen ja työllisyyden lähde useimmissa kehitysmaissa, erityisesti köyhimmälle väestölle, ja pitää tässä suhteessa tärkeänä Euroopan unionin tarjousta poistaa maatalouden vientitukensa vuoteen 2013 mennessä; pitää välttämättömänä, että muut WTO-jäsenet tekevät samoin; kehottaa Euroopan unionia jatkamaan prosessia, jonka tavoitteena on luopua muista vientituen muodoista, jotka joskus ovat peiteltyjä (vientiluotot, elintarvikeapu, valtionyhtiöt jne.), jotta voidaan korjata pohjoisen ja etelän välisen kaupan nykyiset epätasapainotilat ja tehdä köyhien maiden maataloudesta kannattavampaa;
42. pitää myönteisenä päätöstä poistaa maatalouden vientituet vuoteen 2013 mennessä ja vaatii jälleen jouduttamaan tehtyjen päätösten täytäntöönpanoa huomattavasti; kehottaa kuitenkin komissiota jatkamaan keskusteluja niiden menettelytapojen lukkoon lyömiseksi, joilla maatalouden kansallisia tukia ja tulleja voidaan vähentää kaikissa teollisuusmaissa, koska nämä vientituet ovat ainoastaan 3,5 prosenttia EU:n maatalouden kokonaistuesta;
43. korostaa sokerin, banaanien ja puuvillan kaltaisten raaka-aineiden merkitystä kehitysmaille; kehottaa Euroopan unionia tarjoamaan kehitysmaille niiden tarvitsemää apua sokerialansa uudistamiseksi; pahoittelee, ettei Hongkongissa saatu aikaan toimivaa ratkaisua puuvillaongelmaan;
44. muistuttaa, että biodiversiteetin säilyttäminen on avaintekijä luonnonsuojelussa ja kasvi- ja eläintautien torjunnassa ja että näin ollen geneettisesti muunneltuja organismeja koskeva ennalta varautumisen periaate ja perinteisten siementen sekä maanviljelyä koskevan tiedon vapaa käyttö eri maissa ja eri alueilla ovat oikeutettu valinta;
45. pyytää komissiota lisäämään kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikkojensa johdonmukaisuutta, tarjoamaan kohdennettua apua kaupan toimintaedellytysten parantamiseksi siten, että varmistetaan viennin ja tuonnin kasvun tehostuminen ja pysyminen tasapainossa, jotta vältetään uudelta velkakriisiltä tulevaisuudessa, ja auttamaan kehitysmaiden hallituksia
- ylläpitämään ja kehittämään julkisia palveluja, jotta köyhyyteen liittyviä suuria vitsauksia, kuten epidemioita, lukutaidottomuutta, juomaveden puutetta sekä jätevesien käsittelyn puutetta voitaisiin torjua;
 - suosimaan vaurauden luomisen kannalta välttämättömiä edellytyksiä, kuten energian saatavuus ja perusrakenteiden, erityisesti tieto- ja viestintätekniikan, kehittäminen;
46. katsoo, että on tehtävä ero kaupallisten palveluiden ja julkisten palveluiden välillä; pitää kiinni siitä, että julkiset palvelut on tarpeen pitää GATS-sopimuksen ulkopuolella, varsinkin ne, jotka edistävät väestön pääsyä sellaisten olennaisten julkisten hyödykkeiden piiriin kuten terveys, koulutus, juomavesi ja energia, sekä ne, joilla on huomattava rooli kulttuuri-identiteetin kannalta, esimerkiksi audiovisuaaliset palvelut;
47. korostaa palveluntarjoajien markkinoillepääsyn helpottamista, myös kehitysmaissa, samalla kun taa-taan kaikkien WTO:n jäsenmaiden kyky säännellä omia palvelualojaan GATS-sopimuksen mukaisesti, mukaan lukien mahdollisuus jättää terveydenhuollon, koulutuksen ja audiovisuaalisten palvelujen kaltaiset perusalat sen ulkopuolelle; pahoittelee, että WTO:n neuvotteluissa ei toistaiseksi ole vahvistettu erityistä sääntelykehystä palveluille, erityisesti aloille, jotka ovat tärkeitä kehitysmaiden vientimahdollisuuksien kannalta; vaatii merkittävää edistymistä tällä alalla;
48. pyytää komissiota takaamaan täyden joustavuuden palvelualalla ja antamaan jokaiselle maalle vapauden sisällyttää mikä tahansa palvelu vapautettavien palvelujen luetteloon tai poistaa se luettelosta;

Torstai 1. kesäkuuta 2006

49. pyytää komissiota panemaan täytäntöön palveluihin liittyvän kauppapolitiikan, jonka puitteissa tuetaan luonnollisten henkilöiden liikkuvuutta kehitysmaissa ja edistetään sentyypisten palveluiden saatavuutta, jotka voivat toimia kehityksen työntövoimana ja osaltaan vähentää köyhyyttä;
50. korostaa, että on välttämätöntä jättää köyhimmille kehitysmailla jonkin verran toimintavapautta kaupan avaamisessa sovellettavan vastavuoroisuuden asteeseen, jotta haavoittuvimpia maita suojeltaisiin antamalla niiden itsensä päättää vapauttamisensa vauhdista;
51. korostaa tarvetta lääkkeiden saatavuuteen ja kohtuulliseen hinnoitteluun kehitysmaissa samalla kun otetaan huomioon tuottajien huolenaiheet;
52. korostaa, että köyhyys on suuressa määrin naisia koskeva ilmiö (köyhyyden naisistuminen) ja painottaa tarvetta tarkastella uudelleen kauppapolitiikan sukupuolivaikutuksia sellaisten toimintalinjojen suunnitteluksi, jotka pysäyttävät sellaiset marginalisoivat vaikutukset, ja kääntävät niiden suunnan, kuten maanomistuksen keskittyminen miesten käsiin, miesten muutto kaupunkialueille ja maaseudun köyhyyden lisääntyminen, paikallisten markkinoiden tuhoutuminen, heikosti palkattujen kouluttamattomien naisten työpaikkojen keskittyminen vientiteollisuuden vapaa-alueille jne., ottamalla käyttöön kannustimia ja positiivisia erityistoimia, jotka on suunnattu hallituksille ja eurooppalaisissa omistuksessa oleville yhtiöille;
53. kehottaa tutkimaan järjestelmällisesti sukupuolen valtavirtaistamista kaupan laajenemisessa ja tarkastelemaan tutkimuksessa monia eri suuntauksia ja ottamaan huomioon asiaan liittyvien sellaisten seikkojen ja tekijöiden monimutkaisuuden, joita ovat esimerkiksi naisten mahdollisuudet saada käyttöönsä taloudellisia ja teknisiä resursseja, heidän osallistumisensa työmarkkinoihin, syrjintää koskevat luvut ja siihen liittyvät mekanismit, sukupuolten väliset erot työmarkkinoilla, naisten mahdollisuus saada koulutusta ja heidän koulutustasonsa sekä heidän mahdollisuutensa saada terveydenhoitoa ja käyttää sosiokulttuurisia resursseja;
54. panee merkille, että kaupan vapautuminen ja globalisaatio tarjoavat naisille vähemmän mahdollisuuksia, vaikka samanaikaisesti näiden ilmiöiden kielteiset vaikutukset kohdistuvat heihin voimakkaammin, ja kehottaa siksi EU:ta kiinnittämään kauppaan liittyvissä avustusohjelmissaan erityistä huomiota aloihin, jotka lisäävät sukupuolten näkökulmasta naisten mahdollisuuksia osallistua kauppaan, erityisesti kansainväliseen kauppaan;
55. panee merkille, että kahdenvälisissä ja monenvälisissä kauppasopimuksissa, joita komissio tekee jäsenvaltioiden puolesta, ei ole arvioitu lainkaan tai on arvioitu vain hieman tulevien kauppasopimusten vaikutuksia eri sukupuolten kannalta, ja kehottaa komissiota tutkimaan rutiiniluonteisesti niiden ehdotusten vaikutuksia eri sukupuolten näkökulmasta, joita EU tekee makro- ja mikrotason kauppaneuvotteluissa;
56. kehottaa kansainvälisiä talouden alan instituutioita ja komissiota suunnittelemaan toimenpiteitä ja ohjelmia, joilla parannetaan naisten asemaa kehitysmaiden talouselämässä erityisesti tukemalla yrittäjyyttä koulutuksen keinoin ja myöntämällä taloudellista tukea, myös mikroluottoja;
57. katsoo sosiaalisen kehityksen olevan kauppapolitiikan kulmakivi ja kehottaa asiaan kuuluvia kansainvälisiä järjestöjä ja hallituksia poistamaan kaikki syrjinnän muodot, mukaan luettuna sukupuolten väliset eroavuudet ja esteet sekä palkkasyrjintä, tunnustamaan oikeuden palkalliseen äitiyslomaan ja ottamaan käyttöön minimipalkan; kehottaa ottamaan naistyöntekijöitä edustavat järjestöt mukaan kuulemisprosessiin;
58. vetoaa kansainvälisen kaupan toimijoiden sosiaaliseen vastuuseen ja vaatii asiasta vastaavia elimiä ryhtymään erityis toimiin, jotta epäedullisessa ympäristössä eläville henkilöille taataan oikeudenmukainen mahdollisuus terveydenhuoltojärjestelmien käyttöön, kunnolliseen asuntoon, veteen, oikeusapuun, koulutukseen, elinikäiseen oppimiseen, urheiluun sekä kulttuuriin ja jotta vältetään, etteivät he keskeytä koulunkäyntiä liian varhain ja jotta siirtyminen koulusta työmarkkinoille sujuu joustavasti;
59. katsoo, että kauppasopimusten täytyy olla ihmisoikeuksia ja naisten oikeuksia, ekologista kestävyyttä, kehitykseen liittyvää oikeutta ja köyhyyden poistamista koskevien, olemassa olevien kansainvälisten sopimusten mukaisia;

Torstai 1. kesäkuuta 2006

60. muistuttaa, että kehitystä ja köyhyyden vähentämistä palveleva kansainvälinen kauppa on myös kauppa, joka osaltaan edistää sosiaalista kehitystä ja kunnollista työllistymistä, että kaupan säännöt eivät saa loukata ILOn asettamia sosiaalisia normeja, että työvoiman riiston kaikkien muotojen (erityisesti pakkotyön ja lapsityövoiman käytön kieltäminen) torjuminen sekä ammattiyhdistysvapauksien kunnioittaminen ovat olennaisia kaikkien etuja palvelevan, oikeudenmukaisen kaupan organisoimisessa; vakuuttaa jälleen, että on tarpeen tutkia kaupan ja yhteiskunnallisten kysymysten välistä vuorovaikutusta;
61. pyytää komissiota ryhtymään ottamaan huomioon ei-kaupalliset arviointiperusteet mistä tahansa markkinoiden myöhemmästä avaamisesta käytävissä tulevilla neuvotteluilla, jottei kaupan kasvu tapahtuisi paikallisen väestön työolosuhteiden kustannuksella; pyytää samanaikaisesti ILOn jäseniä sopimaan yhteisistä säännöistä, joita noudatetaan kehitysmaissa ja joiden tarkka luonne ja täytäntöönpanoaikataulu on määriteltävä yhteisymmärryksessä viimeksi mainittujen kanssa;
62. painottaa, että tällä alalla on välttämätöntä, että WTO kunnioittaa ILOn päätöksiä; ehdottaa, että kun ILO päättää seuraamuksista, valtioiden pitäisi voida turvautua kaupan välineisiin kuten turvalausekkeiden laukeamiseen, tullien väliaikaiseen uudelleenarviointiin tai polkumyynnin vastaisten toimien toteuttamiseen;
63. korostaa, että köyhyyden vähentämisen ja kestävä kehityksen edistämisen on oltava yksi talouskumppanuussopimuksista käytävien neuvottelujen keskeisistä tavoitteista;
64. korostaa monenkeskisen kauppajärjestelmän ylläpitämisen ja vahvistamisen tärkeyttä; muistuttaa, että WTO:ssa, joka on foorumi, jonka puitteissa kansainväliselle kaupalle on luotavissa oikeudenmukaisiin sääntöihin perustuva järjestelmä, olisi painotettava erityisesti kehitysmaiden neuvotteluvalmiuksien lisäämistä, jotta ne voivat paremmin edustaa omia kauppaetujaan ja jotta ne saadaan liitetyksi osaksi maailmantaloutta;
65. toistaa pyyntönsä, joka koskee WTO:n laaja-alaista uudistamista siten, että järjestössä toteutuu demokraattinen vastuu ja avoimuus ja että sen uskottavuus lisääntyy ja se voi liittyä tiiviimmin maailmanlaajuisen hallinnon yleiseen kehikseen; kehottaa suurempaan yhteensovittamiseen ja johdonmukaisuuteen eri kansainvälisten instituutioiden välillä, jotka toimivat kaupan ja kehityksen sekä sen rahoittamisen alalla, inhimillisestä kehityksestä, terveydestä, työstä ja ympäristöstä vastaavat YK:n järjestöt mukaan luettuina, jotta voidaan saavuttaa vuosituhanen kehitystavoitteet ja vahvistaa köyhyyden poistamiseksi toteutettavia ponnisteluja sekä tarjota tilaisuuksia kaikille;
66. pyytää, että parlamentti, joka on Euroopan unionin kansalaisten vaaleilla valittu edustaja, liitettäisiin mukaan kansainvälistä kauppaa koskeviin sopimuksiin;
67. korostaa, että köyhyyden torjunta on läheisessä yhteydessä ihmisoikeuksien suojeluun, demokraattisten instituutioiden luomiseen ja demokraattiseen hallintoon;
68. pitää myönteisenä 14. syyskuuta 2005 New Yorkissa järjestetyssä, vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamista käsitelleessä Yhdistyneiden kansakuntien huippukokouksessa annettua julistusta, jossa ehdotetaan harkittavaksi kansainvälisiä solidaarisuusmaksuja, jotka käytettäisiin aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjuntatarkoituksiin, mikä mahdollistaisi sen, että kansainvälinen yhteisö voisi täyttää sitoumuksensa köyhimpiä maita kohtaan ja samalla myös edistettäisiin globalisaation tuoman uuden vaurauden oikeudenmukaista jakautumista;
69. katsoo, että ei ainoastaan kaupalla vaan erityisesti talouden kehityksellä ja investoinneilla tavaroita ja palveluita tuotaviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, voi olla vaikutus hyvinvoinnin lisääntymiseen tulevaisuudessa; kehottaa erityisesti Euroopan investointipankkia kehittämään enemmän ohjelmia näitä kohde-ryhmiä varten;
70. korostaa, että on tärkeää tukea vähiten kehittyneitä maita niiden pyrkimyksissä vähentää byrokratiaa yritysten kannustamiseksi kotimaassa ja markkinoiden löytämiseksi ulkomailla erityisesti ottamalla paikallisyhteisöt, parlamentit ja kansalaisyhteiskunta mukaan kehitysmaiden demokratisoitumiskehitykseen;
71. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.